

DAN RHODES

ANTROPOLOGIE

ȘI O SUTĂ
DE ALTE
POVESTIRI

VELLANT
CĂRȚI ÎNSEMNATE.

DAN RHODES

ANTROPOLOGIE

SI O SUTA
DE ALTE
POVESTIRI

TRADUCERE ȘI POSTFAȚĂ DE
NADINE VLĂDESCU

Cuprins

Antropologie • Aievea • Ale mele • Amintiri • Au naturel • Bani Baston • Băutura • Bebeluș • Bine • Borne • Bucătele • Buletin Cangur • Călătorie • Cenușă • Chestii • Chimicale • Chip Clubul • Comis-voiajor • Credincios • Cuțit • Cuvinte • Deschisă Desenând • Deranj • Deșteptăciune • Dormind • Dovleci Economii • Explorând • Fac față • Fiori • Flori • Frumusețe • Fuji Furgonul pentru cai • Gem • Goală • Hobby-uri • Indiferență Inocență • Interminabile • Istorici • Însărcinată • Împreună Jucării • Legarea picioarelor • Lesbiana • Liliachiu • Lupta Madrid • Matrița • Muzeu • Naufragiu • Normalitate • Onest Orb • Ouă • Ouija • Pierdută • Pilot • Pipăială • Plan • Plânsul Plecând • Pneumonie • Praf • Prețioasă • Prietenii • Proust Rătușca cea urâtă • Râzând • Repetând • Ruj • Sailing • Sărut Sărutându-ne • Schnauzer • Simțul umorului • Singură Specială • Spirit • Sprijin • Sticlă • Sunete • Sushi • Șerpi Șiretlic Taxare • Taxidermie • Tractor • Trăsături • Țipete Urmărită Verde-n față • Video • Viori • Vopsea • Vulcan

L'Orfeo
L'Orfeo

DAN

RHODES

ANTROPOLOGIE

Antropologie

Am iubit o antropoloagă. A plecat în Mongolia să studieze homosexualii. La început, s-a ținut oarecum la distanță de cultura lor, dar în cele din urmă a hotărât că munca de teren pe care o făcea ar fi avut de câștigat de pe urma procesului de asimilare. A muncit din greu să semene din ce în ce mai mult cu ei și treptat ei au acceptat-o. După un timp, a pus capăt poveștii noastre de dragoste printr-o scrizoare. Mi se rupe inima să mi-o imaginez mâнându-i pe iacii ăia de-a lungul dealurilor înghețate, cu vârful căciulii ei de piele protejându-i ochii de vântul care te ia pe sus, cu încheietura mâinii atârnându-i liberă și nimic altceva decât o mustață stufoasă, răsucită, care să-i țină de cald la buza de sus.

**SI O SUTĂ
DE ALTE
POVESTIRI**

Aievea

Angélique a fost de acord să devină iubita mea. Ca să sărbătorim, am scos-o în oraș la o cină la lumina lumânărilor, în timpul căreia a tot trebuit să mă ciupesc ca să mă asigur că nu visam. Am început să ne vedem mai des. Nu după mult timp, ciupitul n-a mai fost suficient și-am început să-mi înfig ace în față. Zilele astea, nici măcar acele nu mă pot convinge că ea chiar e lângă mine. În fiecare seară, pregătesc o cină romantică. În timp ce mă uit la părul ei aranjat impecabil și la chipul ei machiat fără cusur, îmi tot tai bucăți de carne din trup, cu un fierăstrău chirurgical. Cumva, încă îmi pare totul prea fără cusur ca să fie aievea.

Ale mele

Smarald a încercat să plece în vacanță, dar geamantanul ei era aşa de mare, încât n-au lăsat-o să se urce în avion. S-a întors acasă și eu m-am uitat la ce împachetase. Am găsit lucrurile la care m-aș fi așteptat: cremă de soare, costum de baie, ghid de conversație. Dar grosul bagajului ei era compus din fotografiile mele. Împachetase portrete înrămate, câteva albume foto și o perniță pe care brodase chipul meu. „Aș fi stat acolo o săptămână întreagă“, a suspinat ea. „Trebua să le iau cu mine.“ I-am spus că nu era nevoie să mai adauge nimic și i-am sărutat buzele moi până la ivirea zorilor.

Amintiri

Prietenă mea și cu mine suntem împreună de atâtă timp, încât fiecare zi e un fel de aniversare. De câte ori vine acasă, mă găsește așteptând-o cu o masă-surpriză la lumina lumânărilor. „Astăzi ce mai e?“, mă întreabă ea, căscând după o zi obosită la serviciu. O mângâi pe față cu blândețe și-i spun că se împlinesc exact trei ani de când i-am găsit numele de alint, Gropițe, doi ani de la prima noastră bătaie cu perne și doar un an din noaptea când am încercat să numărăm stelele. Ea nu vorbește prea mult în timpul acestor mese. E mult prea ocupată să prețuiască acele amintiri de aur.

Au naturel

Chihlimbar a descoperit dintr-o dată nudismul. Ne-am dus la supermarket și lumea nu se putea abține să se holbeze la ea. E foarte drăguță și paznicii magazinului au fost prea stânjeniți ca să-i spună să se acopere. „Dragă“, i-am șoptit, „se uită oamenii la noi“.

„Lasă-i să se uite“, mi-a răspuns ea. „Nu am de ce să mă rușinez.“ Mi-a spus că mă va părăsi atunci pe loc dacă nu-i urmam exemplul și nu încetam să mai port haine. „E împotriva naturii“, mi-a explicat ea. Mi-am dat jos pantalonii și cumpărătorii din magazin au rânit răutăcios la vederea picioarelor mele slabănoage. Când în cele din urmă mi-am scos și chiloții, mi-au făcut semne cu degetul mic.

Bani

Prietenei mele îi plăcuse întotdeauna să facă pe grozava în fața străinilor, aşa că atunci când am cunoscut un grec într-un restaurant, ea s-a agățat de ventilatorul din tavan. Amuzat, el a mărit viteza ventilatorului și ea a zburat cât colo, spărgându-și capul de podea. Grecul a simțit că era de datoria lui să-și asume responsabilitatea pentru moartea ei, aşa că încearcă din greu să compenseze faptul că am pierdut aşa o fată minunată. În fiecare lună, îmi trimit drahme sau aur. Noii mele neveste i se pare ciudată situația, dar asta nu o împiedică să cheltuiască toți banii ăștia, pe care ea îi numește măruntiş, cumpărând rochii drăguțe și sulimanuri pentru față.